நீ ஒரு குயவன்

பல்லவி: நீ ஒரு குயவன் – நான் வெறும் களிமண் நீ ஒரு கலைஞன் – நான் வெறும் களிமண் உன் உருபோல என்னையும் உருவாக்கினாய் உன் சுவாசத்தால் எனக்கு நீ உயிர்தந்திட்டாய் நான் மனம்போல நினைக்க ஒரு மனமும் தந்தாய் நான் சுயமாக இயங்க ஒரு சுயமும் தந்தாய் நான் என்பதை உணர்ந்தேன் வளர்த்தேன் நீ என்பதை மறந்தேன் மறந்தேன் நானின்றி நான் இல்லை என்றுமறந்தேன்

கோரஸ் : **இறைவா என் இறைவா** பு**ரிவாய் அ**ரு**ள் புரிவாய்**

தலைவா என் தலைவா தருவாய் அருள் நிறைவாய்

சரணம் 1: உன் அன்பை என் மீதும் வைத்தாயே நீ
உன் உயிரை எனககென்றும் கொடுத்தாயே நீ
என்றாலும் உணராமல் தவறுகின்றேன்
என் ஆசை நிறைவேற்ற முயலுகின்றேன் – என்
கரம் பற்றி நடத்திட கரம் நீட்டினாய்
நான் வரம் வேண்டும் கரம் வேண்டாம்
என கேட்கிறேன்

நீ உன்னை ஈந்ததால் நான் இன்னும் வாழ்கிறேன் ஒரு நொடிக்கூட என் வாழ்வில் நீயின்றி நகராது இதைக் கூட நான் உணரத் தவறுகின்றேன் உனதன்பை உணராத உலகத்திலே

நான் மட்டும் உணர ஏன் பிறக்க வைத்தாய்

சரணம் 2: அகிலத்தை படைக்க முதற்பிறந்தாய் நீ என்னை மீட்க ஆதியில் மரித்துயிர்த்தாய் நீ என்னைத் தேடி புவியிறங்கி வந்தாயே நீ பரம் செல்லும் வழி காண விழி திறந்தாய் நீ சாவைக் கொன்று நீ வென்று உன்னதம் ஏறினாய் ஜெயம் கொண்டு மேற்கொண்டு உன்னிடம் சேருவேன் நீயே நிம்மதி – உன் வார்த்தையே நிம்மதி நீ இல்லாத ஒரு நொடியும் என் வாழ்வில் இல்லையே நீயின்றி நான் இல்லை என் தேவனே நீயின்றி வாழ்கின்ற உயிரேதய்யா

கோரஸ் : **இறைவா என் இறைவா** பு**ரிவாய் அ**ருள் புரிவாய் தலைவா என் தலைவா

தருவாய் அருள் நிறைவாய்

கிருஷ்ணா–லஹாி கிருஷ்ணா

கிருஷ்ணா–லஹரி கிருஷ்ணா...

முடிவு: உனக்கேதொன்றும் ஈடில்லை

புகழேதொன்றும் மிகையில்லை

அகிலம் போற்றும் இறைவன் நீ

லஹாி கிருஷ்ணா

உன்னில் உன் கண்மஸதயாக – உன்

மனதில் நான் ஒரு நினைவாக

இருந்தால் அதுவே போதும் போதும்

லஹரி கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா–லஹரி கிருஷ்ணா கிருஷ்ணா–லஹரி கிருஷ்ணா...